

La Joventut de Foment

Era corprenedor de veure l'altre dia l'entusiasme de la nostra joventut en discutir-se les qüestions que atenyien la seva organització.

Escoltant les seves polèmiques sentíem avivar encara més la nostra fe i el nostre entusiasme en el pervindre de Catalunya, i principalment de la nostra volguda ciutat. Quan després de la seva reunió els dirigirem la paraula, vàrem poder constatar, una vegada més, com aquell estol de joves vibrava davant l'exposició dels problemes transcendents de Catalunya.

Avui a Reus es pateix encara, d'aquella malura localista i de campanar de temps passats, i és per aquesta influència que els grups polítics de Reus es troben desplaçats davant l'orientació de la política general.

Avui l'única entitat que té una política definida i articulada amb la doctrina i disciplina d'un gran partit, i que no solament fa política local, sinó que s'ocupa de totes les qüestions referents a la política de tot partit que aspiri a establir una determinada forma de govern, és Foment.

Foment està adherit a l'Esquerra Republicana de Catalunya, el qual partit té una doctrina ben definida i que avui és la més liberal i democràtica del nostre país.

Es per aquest fet que aspirem que s'arregleri a les nostres files tota la joventut idealista de Reus per la senzilla raó que nosaltres som els únics que volem ensorrar tots els privilegis i totes les oligarquies que tenia establertes l'antic règim, i que per moltes raons volen conservar avui encara molts partits republicans.

La Joventut de Foment, doncs, ha d'ésser el nucli que ha de treballar per escampar les doctrines del nostre partit i per conquerir per la nostra causa totes les voluntats liberals de la nostra terra.

Avui són molts que desconeixen la nostra posició i la dels altres partits davant dels problemes de l'ensenyança, de la religió, de les qüestions socials, etc. I és per aquesta ignorància i per una confusió interressada que expressament mantenen els altres partits, que fa que molts homes republicans i liberals

Parlant amb nostre diputat Sr. Loperena

De retorn de Madrid, hem tingut ocasió de parlar amb nostre diputat i amic senyor Loperena, sobre la marxa dels debats al Parlament i la situació política.

Amablement, el nostre amic ens ha donat una impressió sucinta de la situació i dels debats últims sobre la Constitució en relació amb l'Estatut de Catalunya.

Ens diu el senyor Loperena que la setmana última ha estat de gran emoció i treball intens per part de la minoria catalana.

Remarca la unanimitat de la representació catalana amb l'assistència assenyada i enèrgica dels dos ministres catalans senyors Marcellí Domingo i Nicolau que sempre estigueren, dintre i fora del Govern, del costat de les legítimes aspiracions de Catalunya.

Hi hagué moments en què semblava que no fóra viable l'Estatut dintre els preceptes constitucionals per l'oposició d'algun sector de la Cambra, i de la pròpia Comissió, a l'esmena de l'Alcalà Zamora, que, com sabeu—ens diu el nostre entrevistat—, representava una transacció entre el dictamen i el vot particular dels senyors Xirau i Alomar.

Sortosament s'arribà a un acord en el si de la Comissió amb els caps de les minories, el del Govern i el de la Cambra que assistiren a la reunió celebrada a l'efecte.

Represa la sessió de la nit, però, es tornà a ennuvolat el firmament.

de veritat continuïn afiliats a partits que encara que es diguin republicans, no representen altra cosa que l'esperit d'aquells partits monàrquics que es deien conservadors i liberals. Es tant cert el que acabem d'afirmar, que alguns d'aquests partits estan en relació amb tots els cànecs de l'antic règim.

Cal que cada partit es situï i aclari la seva doctrina política, i, nosaltres, amb tot que estem definits de temps ha, ens proposem divulgar, encara més, els nostres principis socials i polítics.

Per aquesta tasca confiem amb l'entusiasme de la nostra molt nombrosa i selecta Joventut, a la qual esperem que s'hi ajuntarà la immensa majoria de Reus, i no diem de la Comarca, perquè aquesta ja la tenim.

parlamentari. En Saborit, pels socialistes, explicà la posició de la seva minoria, amb relació al dictamen, mostrant-se favorable, salvant les esmenes dels senyors Largo Caballero i Prieto. No obstant, els socialistes votaren contra el dictamen en discutir-se altres esmenes, el que donà lloc a una enèrgica intervenció del nostre cap de minoria senyor Companys, protestant de la deslleialtat que allò suposava.

Això desmoralitzà els socialistes, amb tot i ésser la minoria més disciplinada de la Cambra.

Això, i el lamentable incident Prieto, que obligà a intervenir enèrgicament el President senyor Besteiro, qui entre grans aplaudiments, feu una crida a la concòrdia per a laborar per la causa de la República.

La jornada fou, en realitat, un èxit per la minoria catalana que logrà imposar-se en un ambient que li era, en principi, hostil.

Cal agrair-ho, però, amb tot, al gran ajut prestat, des del primer moment, pel cap del Govern senyor Alcalà Zamora, qui es produeix amb una lleialtat extraordinària amb respecte Catalunya, i a altres representacions parlamentàries, tals com les de l'Azaña i els radicals amb algunes excepcions que més aviat honoren com la de l'Emilià Iglesias, a qui la nostra minoria, feu un buid absolut amb elogi de tots els elements sensats de la Cambra.

Hi ha que destacar també la figura eminent de Gregori Marañoñ que s'ha mostrat un esperit conciliador i altament comprensiu amb respecte al problema de la nostra llibertat.

La nostra minoria es limità a les intervencions ineludibles, obtenint un èxit d'emoció que impressionà la Cambra, el nostre amic Lluhí quan, replicant a Prieto, explicà la lleialtat dels catalans al proclamar-se a Barcelona la República, el dia 14 d'abril.

Ara, tal com queda aprovat el títol primer de la Constitució, l'Estatut de Catalunya hi és enquadrable, i no hi ha res, almenys en els preceptes constitucionals, que el prejudici substantivament. No obstant, encara caldrà lliurar les batalles definitives, tant pel que respecta a algun precepte constitucional

pendent de discussió, com el de l'en senyament, i l'Estatut mateix, sobretot la part econòmica. Amb tot, la qüestió preliminar ja està guanyada, i això és un gran pas, per no dir el decisiu, en el sentit que ha d'estimar-se ara prejudicat l'Estatut d'una manera favorable.

La nostra minoria actua d'una manera serena i assenyada.

Si no sovinteja més les seves intervencions és perquè cal actuar amb exquisit tacte i prudència en un plet sentimental com el nostre. Ara és hora més d'actuacions que de paraules. Impressiona més a la Cambra una actitud nostra que un bell discurs. Sense que això vulgui dir que per part dels nostres parlamentaris no s'hagin pronunciat bells parlaments, com els de l'Humbert Torres, l'Alomar, l'Hurtado, en Carner, Companys, Xirau i d'altres.

Sobretot cal destacar la magnífica lligó d'economia a càrrec de nostre excel·lent amic el diputat senyor Coromines qui prestà amb la seva documentadíssima exposició i crítica un assenyalat servei a la República.

En Prieto, l'irreductible i malhumorat ministre d'Hisenda, estava emocionat i felicità efusivament el senyor Coromines.

Finalment, ens diu el nostre amic diputat de l'Esquerra, senyor Loperena, que, amb els seus companys de minoria, es reintegrarà tot seguit al Parlament, marxant a Madrid, per tal d'intervindre en els debats pendents sobre la Constitució que prometen ésser laboriosos, no tant — ens diu — com els que creuen alguns que voldrien veure aprovada la Constitució precipitadament, quan en ella es planteja i deuen resoldre's problemes capdals per l'esdevenidor del país, com el religiós i d'altres que exigeixen detingut estudi i l'ànim serà per llur solució més justa i adequada.

Puix—afegeix—el que volen que aquí s'aprovi amb uns tres o quatre mesos, exigí onze mesos a Alemanya, amb la discussió de la Constitució de Weimar.

Cert que hi ha problemes com el de la reforma agrària que exigeixen una ràpida solució, però es poden alternar amb la discussió de la Constitució, com així crec—ens diu—que es farà, i així mateix hauria de fer-se, en el possible, amb els Estatuts d'Autonomia, lleis econòmiques, etc.